

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Sžo/13/2016
Identifikačné číslo spisu: 1014201088
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Kováčová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1014201088.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Jozefa Hargaša a JUDr. Kataríny Benzovej, v právnej veci žalobcu: B., bytom K., M., zast: JUDr. Jozef Švarc, advokát, so sídlom Horná 41, P.O.BOX 517, Banská Bystrica, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu Č.p.: KM-OLVS-14/2014/OPK zo dňa 16. apríla 2014, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č k. 6S/139/2014-26 zo dňa 04. decembra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/139/2014-26 zo dňa 04. decembra 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „prvostupňový súd“) podľa § 250j ods. 2 písm. c/ a d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného Č.p.: KM-OLVS-14/2014/OPK zo dňa 16.04.2014 a vec mu vrátil ďalšie konanie. Uvedeným rozhodnutím bol zamietnutý žalobcov rozklad a potvrdený Personálny rozkaz Ministra vnútra SR č. 360 zo dňa 08.01.2014, ktorým bol žalobca podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len “zákon č. 73/1998 Z. z.”) prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru SR.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku poukázal na zistenia vyplývajúce z administratívneho spisu, podľa ktorých Personálnym rozkazom číslo 360 zo dňa 08.01.2014, bol žalobca prepustený zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru z dôvodu, že na základe poznatkov o predaji drog bola dňa 23.10.2013 o 17:20 hod. žalobcovi obmedzená osobná sloboda a boli vykonané odbery vzoriek krvi a

moču, ktoré boli zaslané na skúmanie. Podľa znaleckého posudku znalkyne RNDr. O. N. bol u žalobcu vo vzorke moču dokázaný a potvrdený pozitívny nález metamfetamínu (pervitín), pozitívny nález amfetamínu a efedrinu a negatívny nález iných psychotropných a omamných látok. Vo vzorke krvi bol nález negatívny. Nakoľko sa podozrenie o predaji drog u žalobcu nepotvrdilo, bola predmetná vec vyšetrovateľom odstúpená riaditeľovi OR PZ Banská Bystrica na riešenie žalobcu, nakoľko dňa 23.10.2013 vykonával štátnu službu pod vplyvom návykovej látky. Takýto skutkový stav bol zistený a preukázaný vlastným šetrením nadriadeného, ktorý ako dôkaz v zmysle ustanovenia § 238 zákona č. 73/1998 Z. z. využil najmä zápisnicu o výsluchu žalobcu zo dňa 29.11.2013, jeho vyjadrenie k začatiu konania zo dňa 29.11.2013, zápisnicu o výsluchu znalkyne a jej znalecký posudok, zápisnicu o výsluchu žalobcu ako zadržaného - podozrivého, protokol o toxikologickom vyšetrení žalobcu, zápis o účasti žalobcu na streľbách dňa 23.10.2013, zhodnotenie služobnej činnosti žalobcu, prehľad o odmenách a trestoch, prezenčné listiny k preškoleniu noriem, nariadení a pokynov, stanovisko odborového zväzu z 16.12.2013.

Podľa vykonaného šetrenia bol žalobca dňa 02.12.2013 vypočutý, pričom poukázal na svoje vyjadrenie zo dňa 23.10.2013, kedy bol vypočutý ako zadržaný - podozrivý s tým, že bol naňho pri výsluchu vyvíjaný psychický nátlak a v prípade, ak nebude vypovedať, bude vzatý do väzby. Vylúčil vykonávanie služby pod vplyvom akejkoľvek omamnej látky dňa 23.10.2013 ako aj to, že by v minulosti vykonával službu pod vplyvom omamných látok. Potvrdil, že v tento deň bol v motorovom vozidle s nemenovanou osobou, ktorej dlhoval peniaze, pričom sa napil minerálnej vody, ktorá sa v aute nachádzala. Nebola pravda, že by niekedy začiatkom októbra 2013 užil pervitín a ani to, že mu priniesli drogu domov dve osoby, pred ktorými ju mal užiť. Nemal vedomosť o tom, že by úmyselne užil drogu v čase, ktorý bol stanovený v znaleckom posudku. Podľa vo veci vypracovaného znaleckého posudku a následnej výpovede znalkyne vyplývalo, vzhľadom na pozitívny nález v moči a negatívny v krvi, že sa nemohlo jednať o požitie drogy v súvislosti s napiťím sa minerálky žalobcom dňa 23.10.2013 v motorovom vozidle jeho známeho. Z knihy príchodov a odchodov OO PZ Banská Bystrica vyplývalo, že žalobca prišiel dňa 23.10.2013 na pracovisko o 7:30 hod. a odišiel o 13:00 hod., pričom sa zúčastnil na streľbách, čo zvyšovalo nebezpečenosť jeho konania, teda výkonu služby pod vplyvom návykovej látky.

Krajský súd ďalej poukázal na odôvodnenie personálneho rozkazu, v ktorom sa skonštatovalo, že po dôslednom zhodnotení dôkazov bol prijatý záver o zvlášť hrubom porušení služobnej prísahy a služobnej povinnosti žalobcu, ktorý nastúpil do výkonu štátnej služby pod vplyvom návykovej látky, a to napriek tomu, že bol oboznámený s internými predpismi na zvýšenie morálneho stavu a disciplíny príslušníkov Policajného zboru SR. Potom jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, nakoľko je nezlučiteľné so záujmami štátnej služby, aby v služobnom pomere zotrval policajt, ktorý aj napriek tomu, že bol oboznámený s opatreniami na zvýšenie disciplíny príslušníkov policajného zboru v súvislosti s výkonom štátnej služby a na zavádzanie jej vykonávania pod vplyvom návykových látok sa takéhoto konania dopustil. Rozhodnutie ďalej uvádzalo zhodnotenie služobnej činnosti žalobcu, ako aj prehľad o jeho odmenách a trestoch.

Po žalobcom podanom rozklade zo dňa 27.01.2014 proti vyššie uvedenému personálnemu rozkazu vydal žalovaný napadnuté rozhodnutie (Č. p.: KM-OLVS-116/2013/OPK zo dňa 27.11.2014), ktorým zamietol vyššie uvedený rozklad a potvrdil prvostupňové rozhodnutie o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru SR. Rozhodnutie obsahuje v úvode opis správneho konania spolu s obsahom vo veci vykonaných dôkazov s dôvodmi, pre ktoré bol žalobca prepustený zo služobného pomeru uvedenými v personálnom rozkaze, ako aj obsah žalobcom podaného rozkladu voči personálnemu rozkazu. V napadnutom rozhodnutí žalovaný k námietkam vzneseným v rozklade žalobcu uviedol, že ich nie je možné akceptovať a služobný orgán v konaní o prepustení žalobcu postupoval a rozhodol v súlade so zákonom a vychádzal z riadne zisteného skutočného stavu veci a zároveň preukázal na spáchanie protiprávneho konania zakladajúceho dôvod prepustenia žalobcu zo služobného pomeru. Všetky zadovážené dôkazy boli zhromaždené a vykonané v súlade so zákonom a náležite zhodnotené. Ohľadom námietky o tom, že skutkové zistenia a vyslovený právny názor neboli jednoznačne a nepochybne preukázané, bolo poukázané na priebeh odberu vzoriek krvi a moču, ku ktorým bol žalobca vyzvaný a po jeho zákonom poučení boli vykonané s jeho súhlasom, a preto nebol potrebný príkaz

prokurátora. Vzorky boli odobraté sterilným spôsobom vo fakultnej nemocnici v Banskej Bystrici lekárom, riadne zapečatené a pracovníkom kontroly odovzdané na pracovisko vykonávajúce ich rozbor oproti podpisu.

Vznesená námietka o existencii dvoch rozhodnutí smerujúci ku skončeniu služobného pomeru žalobcu nebola dôvodná, nakoľko v prípade, ak existujú popri sebe dve rozhodnutia o skončení služobného pomeru policajta, služobný pomer sa končí podľa toho rozhodnutia, ktorého účinky nastanú skôr, čo v danom prípade bolo rozhodnutie o prepustení.

K existencii dvoch písomností označených ako oboznámenie sa s návrhom na prepustenie služobného pomeru bolo uvedené, že po prvom oboznámení bolo potrebné doplniť dokazovanie o výsluch znalkyne, ktorá predtým spracovala znalecký posudok, a preto bolo potrebné žalobcu aj s týmto oboznámiť, čo bolo riadne vykonané a žalobca nemal žiadne námietky.

Záverom v rozhodnutí žalovaného sa poukazuje na splnenie zákonných podmienok na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru SR, keďže bolo preukázané zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy a služobnej povinnosti ako aj to, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Pri rozhodovaní bolo zohľadnené aj doterajšie plnenie služobných úloh žalobcom, ako aj prehľad o odmenách a trestoch, ktoré mu boli doposiaľ uložené.

Krajský súd po dôkladnom oboznámení sa s vecou a porovnaní dôvodu prepustenia žalobcu zo služobného pomeru príslušníka PZ vymedzeného v preskúmanom personálnom rozkaze č. 360 (vykonávanie štátnej služby pod vplyvom návykovej látky) a zisteného skutkového stavu veci vyplývajúceho z obsahu pripojeného spisu skonštatoval, že takto vymedzený dôvod nevyplýva z vykonaného dokazovania a získaných a hodnotených dôkazov nadriadeným. Krajský súd skonštatoval, že dôvod prepustenia - výkon štátnej služby žalobcom pod vplyvom návykových látok, pri ustálenom skutkovom stave nebol v konaní správnymi orgánmi preukázaný.

Dôvodil, že v konaní bol na základe žiadosti prvostupňového správneho orgánu dňa 13.11.2013 vypracovaný znalecký posudok č. 30/12-II znalkyňou RNDr. O. N., ktorá bola dňa 09.12.2013 k upresneniu skutočností, ku ktorým sa vyjadrovala v znaleckom posudku, aj vypočutá. Z podaného znaleckého posudku, ako aj vyjadrenia znalkyne na výsluchu, podľa názoru krajského súdu vyplynulo, že pozitívny nález metamfetamínu a amfetamínu v moči žalobcu a negatívny nález v krvi svedčil o tom, že interval od aplikácie daných psychotropných látok žalobcom po uskutočnenie odberu biologického materiálu, ku ktorému došlo dňa 23.10.2013 o 20:20 hod. bol v takom časovom rozmedzí, kedy už prišlo k metabolizácii danej látky, a teda sa nejednalo o aktuálne ovplyvnenie žalobcu užitou psychotropnou látkou. Zo znaleckého posudku ďalej vyplýva, že účinky v moči žalobcu sa nachádzajúcej látky - efedrin, nastupujú 1 hodinu po požití látky a trvajú 3 až 4 hodiny. Účinky látky amfetamínu nastupujú 30-45 minút po jej aplikácii a účinok vrcholí 1 až 1,5 hod. po požití. Pôsobenie týchto psychotropných látok je individuálne a závislé od viacerých faktorov. Ak by došlo k ich požitíu do 7 hodín pred odberom vzoriek ich výskyt by bol aj vo vzorke krvi.

Krajský súd vzhľadom na uvedené závery znalca ohľadom pôsobenia v moči žalobcu odberom zistených návykových látok konštatoval, že v čase výkonu štátnej služby dňa 23.10.2013 (7:30 hod. - 13:00 hod.), na základe vyššie uvedených skutočností, nevyplýval záver prijatý žalovaným v napadnutom rozhodnutí, ako aj v preskúmanom personálnom rozkaze. V konaní správnymi orgánmi nebolo jednoznačne preukázané kedy došlo k užitíu návykových látok žalobcom, a preto ustálený záver o vykonávaní štátnej služby žalobcom dňa 23.10.2013 pod vplyvom omamných látok, podľa názoru krajského súdu neobstojí. Preto mal krajský súd za to, že skutkový stav veci nebol náležite zistený a bude povinnosťou žalovaného doplniť konanie o dokazovanie zistenia presného času požitia predmetných návykových látok žalobcom tak, aby bolo možné obhájiť jeho záver, že dňa 23.10.2013 vykonával štátnu službu pod ich vplyvom. Podľa názoru krajského súdu, je neprijateľné, aby príslušníkom Policajného zboru SR bol občan, ktorý je užívateľom omamných látok, z čoho vzniká riziko ovplyvnenia konania člena ozbrojených zložiek omamnou látkou pri výkone služby, ako aj mimo nej, avšak žalovaný odôvodnil

svoje rozhodnutie len konštatovaním, že dôvodom pre prepustenie žalobcu zo služobného pomeru bol výkon štátnej služby pod vplyvom omamných látok, čo však dostatočným spôsobom nebolo preukázané. Nepochybne bola preukázaná len skutočnosť, že žalobca omamné látky požil, nie že bol pod ich vplyvom (boli už metabolizované).

Krajský súd zároveň vzhľadom na vyššie uvedené vyhodnotil napadnuté rozhodnutie žalovaného ako nezákonné z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov, keďže nespĺňalo všetky zákonom naň kladené formálne náležitosti (v danom prípade vyplývajúce z § 241 zákona č. 73/1998 Z. z.), pretože nevychádzalo zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Žalobca ako osoba dotknutá rozhodnutím správneho orgánu mal právo na také odôvodnenie rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom konania. Absencia nepochybných dôvodov v rozhodnutí, na základe ktorých orgán verejnej moci vo veci rozhodol, je prejavom arbitrárnosti, znamenajúca porušenie ústavou garantovaného základného práva, majúca za následok nepreskúmateľnosť takéhoto rozhodnutia.

Ostatné námietky vznesené žalobcom krajský súd vyhodnotil ako zjavne nedôvodné. Odpoveď na žalobcovu pochybnosť o tom, či sa mohli dotknuté návykové látky do jeho tela dostať aj bez jeho vedomia po napíí sa minerálky vo vozidle v poobedňajších hodinách dňa 23.10.2013 dal vo veci podaný znalecký posudok o čase metabolizácii týchto látok, tak ako je to uvedené vyššie. Túto námietku krajský súd považoval za zjavne účelovú a ničím nepodloženú.

Ďalej krajský súd uviedol, že žalobcom namiatané skutočnosti ohľadom spôsobu odberu vzoriek žalobcu a ich následného rozboru boli náležite ozrejmene v napadnutom rozhodnutí. Vzorky boli odobraté sterilným spôsobom lekárom vo fakultnej nemocnici v Banskej Bystrici lekárom, boli riadne zapečatené a pracovníkom kontroly odovzdané na pracovisko vykonávajúce ich rozbor oproti podpisu. Tieto skutočnosti vyplývajú aj z písomností nachádzajúcich sa v administratívnom spise - protokole o toxikologickom vyšetrení, opatrenia o nariadení vykonania odobratia vzoriek žalobcovi, záznamom o vykonaní odberov vzoriek z 23.10.2013. Odber vzoriek bol vykonaný na základe zápisnice o vykonaní osobnej prehliadky žalobcu a zákonnom poučení žalobcu a jeho následnom súhlase, a preto nebol potrebný príkaz prokurátora. Ani namiataná existencia dvoch personálnych rozkazov o skončení služobného pomeru žalobcu nie je podľa názoru krajského súdu rozporná so zákonom. V tejto súvislosti krajský súd dôvodil, že ak nastane takýto prípad platí, že služobný pomer policajta sa skončí podľa toho rozhodnutia, ktorého účinky nastanú skôr. V danom prípade personálnym rozkazom č. 408 vydaným dňa 27.12.2012 bolo rozhodnuté o skončení služobného pomeru žalobcu na základe jeho podanej žiadosti. Nakoľko počas plynutia zákonnej 2 mesačnej lehoty skončenia služobného pomeru policajta nadriadený na základe výsledkov vykonaného šetrenia dospel k záveru, že žalobca sa dopustil konania, ktorým zvlášť hrubým spôsobom porušil služobnú prísahu a povinnosť a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, bol povinný vydať personálny rozkaz č. 360, čo sa udialo dňa 08.01.2014. Dňa 10.01.2014 bol žalobcovi tento personálny rozkaz o jeho prepustení zo služobného pomeru aj doručený a týmto dňom nadobudol účinnosť.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP a v konaní úspešnému žalobcovi priznal právo na náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 284,08 Eur.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby najvyšší súd zmenil rozsudok krajského súdu a žalobu zamietol.

Nesúhlasil s názorom krajského súdu a mal za to, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil. Trval na tom, že je jednoznačne dostačujúce zistenie skutkového stavu v predmetnej veci, na základe ktorého rozhodol. Poukázal na ustálenú judikatúru súdov, podľa ktorej úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy. Zdôraznil, že správny súd nie je súdom skutkovým, ale súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej

správy.

Žalovaný poukázal na rozpor v názore krajského súdu voči užívaniu omamných látok príslušníkmi policajného zboru. V tejto súvislosti dôvodil, že na základe lekárskeho posudku vyplývajúceho zo spisu bolo preukázané užitie psychotropných látok, avšak došlo k metabolizácii danej látky, čo však v žiadnom prípade neznamená, že zo strany žalovaného došlo k nedostatočne zistenému skutkovému stavu veci. Uviedol, že by bolo v príkrom rozpore so záujmami štátnej služby, ak by v služobnom pomere zotrval policajt, ktorý sa dopustil konania nezlučiteľného s postavením a úlohami príslušníka PZ.

V ďalšom žalovaný poukázal na skutkové zistenia vyplývajúce z administratívneho spisu a na priebeh správneho konania. Podľa žalovaného nadriadený žalobcu vykonal vlastné šetrenie, v rámci ktorého zistil presne a úplne skutkový stav veci. Poukázal na výsluch žalobcu ako účastníka konania vykonaný dňa 02.12.2013 a tiež na jeho výpoveď podanú do zápisnice o výsluchu zadržaného - podozrivého zo dňa 23.10.2013. Žalovaný zdôraznil, že zo znaleckého posudku RNDr. O. N. vyplýva pozitívny nález metamfetamínu (Pervitín), amfetamínu, efedrínu a negatívny nález iných psychotropných a omamných látok v biologickom materiáli (moč) odobratom od žalobcu, čo dokazuje, že žalobca požil uvedené látky patriace do II. skupiny psychotropných látok uvedených v zákone č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch. Žalovaný tiež poukázal na to, že žalobca sa dňa 23.10.2013 zúčastnil na streľbách, čo len zvyšuje nebezpečnosť jeho konania, teda výkonu služby so zbraňou pod vplyvom návykovej látky.

Žalovaný konštatoval, že niet pochyb o tom, že žalobca omamné, resp. psychotropné látky užil, keďže ich metabolity sa nachádzali v jeho odobratom moči. Žalobca užívanie drog aj sám priznal pri výsluchu ako podozrivý. Podľa žalovaného na veci nič nemení ani účelová obrana žalobcu o tom, že tak vypovedal zo strachu pred vzatím do väzby. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je podľa žalovaného odôvodnený záver, že nadriadený žalobcu prihliadol na všetky rozhodujúce okolnosti, dostatočne zhodnotil dôkazy a na základe dôkladného posúdenia veci podľa vlastnej úvahy v súlade s právnymi predpismi dospel k záveru, že konanie žalobcu dosiahlo intenzitu zvlášť hrubého porušenia služobnej prísahy a povinnosti s tým, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok upravujúci v zmysle § 1 písm. a) právomoc a príslušnosť správneho súdu konajúceho a rozhodujúceho v správnom súdnictve, a v zmysle § 1 písm. b) konanie a postup správneho súdu, účastníkov konania a ďalších osôb v správnom súdnictve.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods.1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 28. februára 2018 podľa § 156 ods.1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP.

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude

účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

V správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

V prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu, súd postupuje podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti OSP (§ 247 ods. 1 OSP).

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. občan pri vzniku služobného pomeru policajta skladá služobnú prisahu, ktorá znie:

„Sľubujem vernosť Slovenskej republike. Budem čestný, statočný a disciplinovaný. Svoje sily a schopnosti vynaložím na to, aby som chránil práva občanov, ich bezpečnosť a verejný poriadok, a to aj s nasadením vlastného života. Budem sa riadiť ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Tak prisahám!“.

Podľa § 47 zákona č. 73/1998 Z. z. služobná disciplína policajtov spočíva v dôslednom plnení povinností ustanovených ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prisahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.

Podľa § 48 ods. 3 písm. a/, b/, g/ a h/ zákona č. 73/1998 Z. z. policajt je povinný plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený; vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas; v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor; dodržiavať služobnú disciplínu.

Podľa § 136 písm. d/ zákona č. 73/1998 Z. z. policajt je povinný dbať o svoju bezpečnosť a o svoje zdravie pri výkone štátnej služby. Ďalej je povinný nepožívať alkoholické nápoje a iné návykové látky, požívatinu a liečivá, ktoré obsahujú alkohol a iné návykové látky, na miestach výkonu štátnej služby a v dobe výkonu štátnej služby ani mimo týchto miest, nenastupovať pod ich vplyvom do výkonu štátnej služby a dodržiavať ustanovený zákaz fajčenia na miestach, kde sa vykonáva štátna služba, ak si to vyžaduje dôležitý záujem štátnej služby, minister môže povoliť požívanie alkoholu, požívatin a liečiv obsahujúcich alkohol.

Podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prisahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Podľa § 241 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z. z. rozhodnutie musí byť v súlade s právnymi predpismi, musí vychádzať zo skutočného stavu veci a obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní. V písomnom vyhotovení rozhodnutia sa tiež uvedie, kto rozhodnutie vydal, dátum vydania rozhodnutia a označenie policajta. Rozhodnutie musí byť podpísané s uvedením hodnosti, mena, priezviska a funkcie toho, kto ho vydal, opatrené odtlačkom pečiatky so štátnym znakom a oznámené účastníkovi konania vyhlásením alebo dorúčením. Ak totožnosť príslušníka Slovenskej informačnej služby alebo toho, kto rozhodnutie vydal, má zostať utajená, v rozhodnutí sa jeho meno a priezvisko neuvádza; táto osoba sa v rozhodnutí označí iným vhodným spôsobom.

Podľa § 241 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovení právneho predpisu, podľa ktorého bolo rozhodnuté. Ak sa v rozhodnutí ukladá povinnosť na plnenie, ustanoví sa pre ňu rozsah plnenia a lehota.

Podľa § 241 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z. z. v odôvodnení rozhodnutia sa uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený oprávnený orgán pri hodnotení dôkazov a pri použití právnych predpisov, na ktorých základe rozhodoval.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po oboznámení sa s obsahom a dôvodmi odvolania proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave, po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu, vychádzajúc z ustanovenia § 219 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP považuje napadnutý rozsudok krajského súdu za vecne správny a odvolanie žalovaného za nedôvodné.

Názor žalovaného, podľa ktorého bol v danom prípade dostatočne zistený skutkový stav veci pre vyvodenie záveru o zvlášť hrubom porušení služobnej prísahy a povinnosti zo strany žalobcu, keďže dňa 23.10.2013 vykonával štátnu službu príslušníka policajného zboru pod vplyvom návykovej látky, považuje odvolací súd za nesprávny. Stotožniac sa s názorom krajského súdu a s ohľadom na dôkazy obsiahnuté v administratívnom spise žalovaného (predovšetkým znalecký posudok č. 30/12-II vypracovaný znalkyňou RNDr. O. N.) odvolací súd konštatuje, že v danom prípade síce bolo preukázané požitie návykových látok žalobcom, avšak v žiadnom prípade nebolo preukázané, že žalobca bol pod vplyvom návykových látok v čase výkonu štátnej služby policajta v uvedený deň. To znamená, že dôvod prepustenia žalobcu zo služobného pomeru podľa Personálneho rozkazu Ministra vnútra SR č. 360 zo dňa 08.01.2014 spočívajúci v tom, že žalobca nebol čestný a disciplinovaný, keď dňa 23.10.2013 nastúpil a vykonával štátnu službu, v ktorej používal zbraň, pod vplyvom návykovej látky, aj podľa názoru odvolacieho súdu neobstojí, a to s ohľadom na rozsah vykonaného dokazovania žalovaným.

Najvyšší súd sa stotožňuje s názorom žalovaného, ktorý podporil aj krajský súd, v tom, že je v príkrom rozpore so záujmami štátu, aby v policajnom zbore zotrval policajt, ktorý svojím konaním narušuje vážnosť policajného zboru a pod takéto konanie je nutné bezpochyby subsumovať požívanie zakázaných omamných alebo psychotropných látok. Na druhej strane však je žalovaný ako správny orgán povinný postupovať pri svojom rozhodovaní v súlade so zákonom a dbať na zachovávanie práv účastníkov konania. V danom prípade žalovaný pri svojom rozhodovaní o prepustení žalobcu zo služobného pomeru príslušníka policajného zboru v súlade so zákonom nepostupoval, keď nedostatočne zistil skutkový stav pre ním prijatý záver a zároveň nedodrжал zákonné podmienky kladené na jeho rozhodnutie v ustanovení § 241 zákona č. 73/1998 Z. z. Jeho rozhodnutie teda nie je možné považovať za zákonné.

Najvyšší súd konštatuje, že žalovaný v odvolaní neuviedol také skutočnosti, ktoré by spochybňovali vecnú správnosť výroku rozsudku krajského súdu, ani také právne relevantné námietky, s ktorými by sa krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nebol dostatočne vysporiadal. Najvyšší súd tiež nezistil procesné vady, ktoré by samy o sebe boli dôvodom pre zrušenie rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave.

Keďže podľa názoru najvyššieho súdu krajský súd o otázkach, ktoré boli dôvodom podaného odvolania, nerozhodol svojvoľne a nezákonne a keďže najvyšší súd nezistil dôvod na zmenenie alebo zrušenie napadnutého rozsudku, považujúc jeho odôvodnenie za logické, jasné a zrozumiteľné a nezistil v tomto rozhodnutí žiaden rozpor so zákonom, rozsudok krajského súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 a § 250k ods. 1 tak, že účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko úspešnému žalobcovi trovy odvolacieho konania nevznikli a žiadne si ani neuplatnil.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.